

Tower8 – descriere soluție

prof. Adrian Panaete – C.N. „A. T. Laurian” Botoșani

La o plasare urmată de operațiile de upgrade efectul va fi următorul:

1. în poziția în care se face plasarea se obține turn de nivel X = cel mai mic nivel care nu este atins în niciunul dintre cei 8 vecini ai poziției plasării;
2. în pozițiile vecine toate turnurile de nivel strict mai mic decât X devin poziții libere.

În aceste condiții se observă că pentru a ajunge la nivelul X în pozițiile vecine trebuie să avem turnuri de nivel $1, 2, \dots, X-1$.

De aici se pot trage două concluzii:

1. $X-1 \leq 8$ deoarece avem cel mult 8 vecini pentru fiecare poziție deci un turn poate să ajungă cel mult la nivelul 9.
2. Situația în care un turn trebuie să ajungă la nivel X și există printre vecini două turnuri de același nivel strict mai mic este neoptimă deoarece s-ar fi putut renunța la construcția unuia dintre cele două ajungând la aceeași configurație într-un număr mai mic de plasări.

Din acest motiv se observă că pentru a ajunge la un turn de nivel X ar fi optim să avem construite în pozițiile vecine exact câte un turn de nivelele $1, 2, \dots, X-1$. Deci numărul optim de plasări $Nr[x]$ cuprinde numărul de plasări necesar obținerii celor $X-1$ turnuri plus încă o plasare exact înainte de a aplica upgrade până obținem turnul dorit.

Avem astfel $Nr[X] = Nr[1] + Nr[2] + \dots + Nr[X-1] + 1$ cu $Nr[1] = 1$. Imediat se poate deduce că $Nr[1] = 1$, $Nr[2] = 2$, $Nr[3] = 4$, ..., $Nr[9] = 256$, mai precis $Nr[X] = 2^{X-1}$.

Astfel pentru 20 de puncte trebuie adunate valorile $Nr[X]$ pentru absolute toate valorile din matrice.

În continuare mai trebuie să construim un șir de plasări astfel încât să obținem numărul optim de plasări. Să urmărim cum se ajunge la o plasare optimă a unui turn de nivel X într-o poziție (i, j) din matrice. Exact înainte de ultima operație upgrade vom avea un turn de nivel $X-1$ pe poziția dorită și un turn de nivel $X-1$ pe una dintre pozițiile vecine dar construit mai devreme. Acest fapt ne sugerează cum se poate construi o funcție recursivă $Pune(i, j, X)$ care să aibă ca efect construirea unui turn de nivel X la poziția i, j folosind un număr optim de plasări și lăsând în rest toate pozițiile din matrice neschimbate.

În funcție se vor realiza următoarele operații :

1. Dacă poziția este deja ocupată returnează fără niciun efect deoarece orice construcție trebuie realizată pe o poziție liberă.
2. Dacă $X=1$ atunci se plasează pur și simplu valoarea 1 la poziția (i, j) și se returnează pentru că deja scopul funcției a fost atins.
3. Dacă $X>1$ atunci se apelează succesiv funcția în fiecare vecin cu parametrul $X-1$ până când apelul are succes. Acest lucru va fi observat când la poziția vecină în urma apelului se obține valoarea $X-1$.
4. Dacă se obține $X-1$ la un vecin, apelează $Pune(i, j, X-1)$ având în urma pasului 3 o poziție vecină ocupată de turn de nivel $X-1$. Dacă și acest apel are succes atunci construcția dorită este realizată și ne mai rămâne doar să consemnăm acest lucru eliminând turnul de la vecin și consemnând valoarea X la poziția (i, j) . Dacă însă acest apel nu are succes înseamnă că succesul din apelul de la pasul 3 a fost un fals succes și în consecință vom trece iar la pasul 3 ștergând și turnul construit la poziția vecină.

Se observă că funcția are exact efectul dorit. În plus, se observă că atunci când funcția returnează la pasul 2. avem exact o plasare care poate fi consemnată într-o stivă de mutări.

Rămâne să stabilim o ordine corectă a apelurilor $Pune(i, j, X)$ unde X este valoarea finală a matricei pe poziția (i, j) .

Observația 1.

În orice soluție optimă turnurile trebuie construite în ordinea descrescătoare a nivelelor.

Demonstrație

Să considerăm S un șir corect și minimal de plasări care rezolvă problema. Pentru orice poziție din matrice notăm $Last[i][j]$ = indicele în S al ultimei plasări efectuate pe poziția i, j . Acesta este de fapt și indicele începând cu care turnul de la poziția respectivă a ajuns la nivelul său și nu va mai fi afectat de niciun upgrade efectuat la poziții vecine. Cum din momentul $Last[i][j]$ poziția (i, j) nu va mai fi afectată de pozițiile vecine, deducem că în pozițiile vecine orice turn are nivel strict mai mare trebuie deja să fie construit (altfel upgrade-ul acelui turn ar utiliza turnul curent măcar la ultimul său upgrade). Deci dacă avem două poziții vecine $(i1, j1)$ și $(i2, j2)$ cu $nivel[i1][j1] > nivel[i2][j2]$ atunci $last[i1][j1] < last[i2][j2]$. De aici deducem că pentru orice turn în momentul plasării care conduce la forma sa finală turnurile vecine de nivel mai mare trebuie să fie deja construite.

Conform acestei observații apelurile vor fi făcute începând cu turnurile de nivel 9 și terminând cu cele de nivel 1.

Rămâne acum să vedem în ce ordine vom plasa turnurile de același nivel. O idee ar fi să le plasăm la întâmplare sau eventual parcurgând matricea după anumite reguli fixe (de exemplu de la stânga la dreapta și de sus în jos). Din păcate această abordare

care dă rezultate bune pentru teste random nu rezolvă problema în cazul general deoarece la anumite configurații construirea unui turn de un anumit nivel va face imposibilă construcția ulterioară a altui turn de același nivel.
O astfel de abordare ar aduce în mod normal cel mult 50% din punctaj.

Soluția optimă trebuie să țină cont că la orice moment există cel puțin un turn care poate fi construit. Vom procesa turnurile pe rând începând cu cele de nivel 1 în ordine crescătoare și cu matricea în forma finală. Când procesăm turnurile de un anumit nivel punem toate pozițiile corespunzătoare într-o coadă și procedăm astfel: ștergem turnul de pe matrice și verificăm dacă apelul *Pune* ne duce cu succes la construcția turnului dorit atunci scoatem poziția din coadă și îl punem într-o stivă înțelegând astfel că acel turn va fi construit după ce se construiesc toate turnurile rămase în coadă. Dacă nu, mutăm poziția la finalul cozii pentru că acel turn va fi construit mai devreme folosind poziții ale unor alte turnuri din coadă care vor fi plasate mai repede în stivă deci care se vor construi mai târziu. În această etapă nu este necesar ca odată cu apelul funcției recursive să se consemneze și plasările efectuate. După această procesare stiva va conține toate pozițiile din matrice de la nivel mare în vârful stivei spre nivel mic la baza stivei, exact în ordinea în care ele trebuie construite pentru a obține o soluție optimă. Acum mai rămâne să începem apelurile exact în ordinea indicată de stivă, consemnând de data aceasta și plasările efectuate de fiecare apel realizat cu succes.